

hlímbo dobrovoljnosti znižuje in v sramoto stavi, rani in prekrúši eno zmed nar pervih pravic naroda, in — ker čast in blagor taistiga iz njegove omike in pravednosti izvira, letá pak se le s pomočjo jezika doseči in povikšati da — se posledno in posledama nad slavo in blagorstvam celiga naroda pregreši. — —

Molčimo od marsikaj družiga nerodniga in neresničniga, kar pisavie v posledji in sklepu svojiga sostavka na dan prinese; in sklenemo z vošilam: de bi taki pisarniki, preden na poklic pisavstva mislijo, poprej svojo roko na serce in čelo položili, in se brez samoljubja po čistosti svojih nagibov in svitlosti svojih zaumenov poprašali: in če od obeh strani dobriga odveta po resnici dočakovati ne morejo, rajši po modrim pregovoru: „Si tacuisses“ etc. do pripravniši dôbe svoje pero, otreseno, na stran v pokoj djali. —r.

Slovenski igri v Ljubljanskim gledišu.

Pretečeno sredo smo vživali po dolгим prenehanju zopet veselje, de smo v Ljubljanskim gledišu v domačim jeziku igrati in prepevati slišali.

Tri okoljšine so storile, de je bilo glediše takó polno ljudi, de se je vse tērlo. Enkrat zató ker je bila igra v čast našige Ljubljanskiga dežel'niga poglavarja po njegovim dohodu s celo rodovino v Ljubljano napravljena, — drugič zató ker dohodki tega igranja so bili poslednjim pogorelcem na Krajskim in nesrečnim bratom na Štajarskim po poslednji povodnji namenjeni, — in zraven tega tudi zató, ker že predolgo nismo imeli veselja, domačih iger v gledišu viditi.

Kdor misli, de ljubezin do domačiga jezika je le prazna beseda, naj gré v glediše, kader se slovenske igre igrajo in slovenske pesmi pojó — in prepričal se bo, de živí, de živo živí narodski duh tudi v Ljubljani! Tù se najde nar gotovši priča.

Igrane ste bile ta večer dve novi igri, svobodno poslovenjeni in po domačih razmerah obravnani igri, ki ste obé takó dopadle, de nobena druga poprejšnih ni bolj dopadla. Ena se je imenovala: „Ključec je od smerti vstal“ — druga pa „Vdova in vdovec“. Pa obe ste bile tudi takó izverstno igrane, de si nismo mōgli skorej boljšiga želeti, „Ključec“ posebno, pa tudi „Godernjač“ sta take burke vganjala, de smeha ni bilo konca ne kraja. — Z „vdovo in vdovcem“ smo storili eno in zlo imenitno stopnjo v slovenski igri naprej. Dosihmal so bile naše igre bolj iz srede prostiga ljudstva vzete — v ti igri pa se je pokazalo, de znamo tudi kaj več igrati, kakor samo proste reči. Gospodični, ki ste igrate, vesela Milika in žalostna vdova; obe ste se obnēsle, de še nikdar nismo takó lepo igrati vidili, — pa tudi „Živko“ in „vdovec“ sta veliko dopadajenje našla in ga tudi zares zaslužila.

Med tema igrama se je pélo. Vse pesmi: Kamilo Mešekova dvopev, Marska čveteropev in J. Fleišmanov kor — so takó dopadle, de so bili pevci glasno klicani.

Pred prvo igro je cela glasba igrala čveteroples „Beseda“, ki je bil na Dunajskim balu pervikrat igran.

Takó smo doživeli spet enkrat vesel večer.

Deželni poglavar, grof Chorinsky, je bil s celo svojo rodovino v gledišu pričijoč, —sm—

Novičar iz Ljubljane.

Svitli nadvojvoda Janez so prišli po svoji obljubi

v pondeljnik ponoči iz Tersta v Ljubljano. Včeraj je bil veliki slovesni zbor kmetijske in rokodelske družbe, od kteriga kakor sploh od veseliga prihoda ljubljeniga nadvojvoda kaj več povedati danes nemoremo, zató ker smo celi dan ondi opraviti imeli. Bomo tedaj prihodnjo sredo. — V pondeljnik zvečer je napravila družba „kazino“ našimu dežel'nimu poglavarju in njégovi rodovini na čast v krasno okinčani izbáni slovesin plés. — Škof so šli spet na Gorensko birmat.

Novičar iz mnogih krajev.

Po patentu, ki so ga cesar 18. t. m. podpisali, se bojo sodništva v gradjanskih pravnih zadevah (bürgerliche Rechtssachen) po novih postavah 1. dan prihodnjiga mesca začele. — Pri sodništvih postavljeni slugi, ki so se dozda po nemško „Gerichtsdienner“ imenovali se bojo prihodnji „Gerichtsvollzieher“ imenovali. — 18. dan t. m. so v cesarski denarni smodivnici na Dunaji spet za 12 milijonov razterganih, večidel malih bankovcev sožgali. — V nadvojvodstvu Avstrijskim se že prav pogostama vravnujejo nove srenje in se volijo srenjske županije. — Čudno vreme je po svetu letas; v nekterih krajih je huda vročina in suša, v drugih se le sliši od hudih ploh in povodinj. Hudo je razsajalo po več krajih 18. dan t. m. toča je veliko poškodovala v mnogih krajih. V Ratečah je bilo kakor na sodni dan. — V nekterih krajih se je nad fižolam, ki je že veselo rastel, nenadama žalostna prikazin zapazila; perje in steblo od zgorej doli sčerni in strohne, kakor se je pretečene leta s krompirjem godilo. — V Istrii, kjer je bila že dve léti zaporedama huda suša, se tudi letas prav žalostno kaže, takó de so začeli miloserčni Teržacanje za uboge Istrijance milodare nabirati. — Kolera nehuje v Pragi. — Poslopje, ki zidajo v Londonu za veliko obertnijsko razstavo bo 2300 čevljev dolgo, čez 400 čevljev široko, 50 pa visoko. — Ban Jelačić je odrinil 22. dan t. m. iz Dunaja in pride 25. v Zagreb. — Rusovskiga cara Miklavža pričakujejo v Londonu, kjer ima zopet s kraljevičem Pruskim vkup priti. — Scer ni nič posebniga noviga v politiskih zadevah.

Žalostno oznanilo.

V pondeljnik popoldne, ravno na svojiga godú dan, je umerl mnogo spoštovani in ljubljeni gosp. profesor **Janez Kersnik** po dolgi pljučni bolezni v 69 létu svoje starosti. Starček, poln goreče ljubezni do svoje domovine, — oče svojim učencam, kterih tisuč in tisuč po celi krajnski deželi šteje, je preterpel marsiktero grenjko uro v svojim življenju in še hudo poslednjo rano mu je vsékala nemila smert, ki mu je njegovo nadepolno hčer vzéla. Na njegovim grobu joka do smerti žalostna vdova in mnogo otrok! Iskrena pesem pa, ki so mu jo učenci v njegov god darovati želeti, je postala smertna pesem, in ni se spolnilo serčno vošilo poslednje verste, ki pravi:

„Kdor ima serce, de čuti in ljubi domovja pravice,
„Z nami dans réci: Gospod! glej na vpijoči tvoj ljud,

„Lét še veliko ohrani nar drajšiga Sina Slovenji!“ —

Alj drugač je sklenila božja previdnost. Naj mirno počiva, — zapustil je v sercu vsih domorodcov veden spomín!

Današnjimu listu je pridjan 21. dokladni list.

Natiskar in založnik **Jožef Blaznik** v Ljubljani.